

WYMAGANIA EDUKACYJNE NA POSZCZEGÓLNE OCENY. KLASA 7

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który nie spełnia wymagań edukacyjnych na ocenę dopuszczającą.

I. KSZTAŁCENIE LITERACKIE I KULTUROWE

I.1. Czytanie utworów literackich – liryka

Treści nauczania wskazane w *Podstawie programowej dla II etapu edukacyjnego (klasy 4–8)*
izawarte w podręczniku *Zamieńmy słowo dla klasy 7*

ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
UCZENI				
UTWORY LIRYCZNE				
<ul style="list-style-type: none">wie, że liryka jest jednym z rodzajów literackich,odróżnia utwór liryczny od utworu epickiego,zna podstawowe cechy utworów liryycznych,wygłasza z pamięcią wskazany utwór liryczny, zwracając uwagę na znaki przestankowe, wypowiadając się na temat przeczytanego wiersza,krótko opowiada, o czym jest przeczytany wiersz,nazywa swoje wrażenia wywołane lekturą wiersza,wie, kto to osoba mówiąca w wierszu,	<ul style="list-style-type: none">wymienia cechy poezji,czyta wiersz głośno i wyraźnie,wygłasza z pamięcią wskazany utwór liryczny, zwracając uwagę na znaki przestankowe, wypowiadając się na temat przeczytanego wiersza,podejmuje próbę uzasadnienia swoich wrażeń wywołanych lekturą wiersza,wskazuje w wierszu wartość	<ul style="list-style-type: none">spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:<ul style="list-style-type: none">uzasadnia, dlaczego utwór należy do liryki,czyta / wygłasza z pamięcią wiersz w odpowiednim tempie, zgodnie z tematem i stylem dzieła,określa temat wiersza,opowiada o sytuacji przedstawionej w wierszu,wyodrębnia obrazy poetyckie,	<ul style="list-style-type: none">spełnia wymagania na ocenę dopuszcczną, a ponadto:<ul style="list-style-type: none">wyjaśnia, na czym polega język poezji,czytając / wygłaszaając wiersz, stosuje odpowiednie tempo, intonację i modulację głosu,dokonuje interpretacji głosowej utworu lirycznego, ciekawie opowiada o sytuacji przedstawionej w wierszu, o podmiocie lirycznym, bohaterze oraz ich uczuciach,	<ul style="list-style-type: none">spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:<ul style="list-style-type: none">prezentuje informacje na temat wiersza w dowolnie wybranej formie, w tym w formie interaktywnej,samodzielnie analizuje i interpretuje utwór poetycki, stosując różne techniki uczenia się,tworzy własne przykłady poznanych środków artystycznych,

**Treści nauczania wskazane w Podstawie programowej dla II etapu edukacyjnego (klasy 4–8)
i zawarte w podręczniku *Zamienimy słowo* dla klasy 7**

ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca	Uczeń
					UTWORY LIRYCZNE
<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia pojęcie <i>podmiot liryczny</i>, – wie, kto to bohater liryczny, – wyjaśnia pojęcie adresata / odbiorcy utworu, – odróżnia podmiot liryczny od adresata, – odróżnia wers od strofy (zwrotki), – wyjaśnia, czym są rym, wers, refren, – zna nazwy środków artystycznych: epitet, porównanie, porównanie, porównanie, homeryckie, przenośnia, uosobienie, apostrofa, ozwyknięcie, anafora, symbol, eufemizm, neologizm, – wymienia elementy rytmizujące: wers, strofa, rym, rytm, – zna pojęcia sonetu, pieśni, trenu, 	<ul style="list-style-type: none"> – ważne dla poety, określa nastrój wiersza, – tworzy projekt pracy (rysunek, drama itp.) interpretującą wiersz – przekład intersemiotyczny, – nazywa wyrazy wskazujące na osobę mówiącą w wierszu (podmiot liryczny) i adresata, opowiada o podmiocie lirycznym, przedstawiając jego myśli i uczucia, – określa adresata wiersza, wskazuje wers, w którym znajduje się zwrot do adresata, – rozpoznaje w utworach lirycznych epitety, porównania, wyrazy dźwiękońskaładowcze, ozwyknięcia, anafory, symbole, – wskazuje wiersz rymy, rozpoznaje elementy rytmizujące utwór, rytmizujące sonet, pieśni, tren, 	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa i uzasadnia swoje uczucia wywołane lekturą wiersza, – przedstawia, również w formie przekładu intersemiotycznego (np. rysunek, drama itp.), jak rozumie omawiany wiersz, wskazuje cechy podmiotu lirycznego, – określa cechy bohatera wiersza, – określa adresata wiersza, wskazuje wers, w którym znajduje się zwrot do adresata, – rozpoznaje epitety, porównania, porównania lirycznych przyniesione, uosobienia, porównania homeryckie, eufemizmy, neologizmy artystyczne – rozpoznaje refren jako element rytmizujący utwór, podaje liczbę syllab w każdym wersie, 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje zachowanie bohatera wiersza i wyraża swoją opinię na jego temat, porównując doświadczenie bohatera z własnymi, opisuje adresata wiersza, wskazuje cytaty, dzięki którym nazywa uczucia wywołane lekturą wiersza, – opisuje cytat, dzięki uzasadnia swoją tezę interpretacyjną, odwołując się do elementów utworu, charakteryzuje podmiot liryczny, odwołując się do treści wiersza, – wyjaśnia znaczenie przenośne utworu liryckiego, – uzasadnia własne rozumienie wiersza, rozpoznaje funkcje środków artystycznych w omawianych wierszach, – odróżnia informacje ważne od mniejszej istotnych, – wskazuje wiersz elementy rytmizujące, wskazuje cechy sonetu, 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia funkcje poznanych środków artystycznych, – omawia wyczerpująco sytuację przedstawioną w wierszu i odwołuje się do własnych doświadczeń, interpretuje wiersz i uzasadnia swoją tezę interpretacyjną, odwołując się do elementów utworu, charakteryzuje podmiot liryczny, odwołując się do treści wiersza, – charakteryzuje bohatera, odwołując się do treści wiersza, – porównuje podmiot liryyczny z adresatem i bohaterem wiersza i przedstawią wnioski, – rozpoznaje sonet, pieśń, tren wśród innych gatunków literackich, 	

**Treści nauczania wskazane w Podstawie programowej dla II etapu edukacyjnego (klasy 4–8)
i zawarte w podręczniku Zamieńmy słowo dla klasy 7**

ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca	Uczeń
					UTWORY LIRYCZNE
<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia tematykę wiersza, – zna pojęcie ironii i wie, jakie są jej funkcje w utworach liryycznych, – wie, jakie jest prześanie wiersza, wypowiada się na temat jego aktualności, – rozpoznaje w utworach liryycznych wartości ważne dla Polaków, – dostrzega w omawianych wierszach elementy historyczne, – wymienia autorów utworów liryycznych wskazanych w Podstawie programowej. 	<ul style="list-style-type: none"> – dzieli wersy na sylaby, – wie, na czym polega ironia i rozumie jej funkcje w omawianych utworach liryycznych, – rozpoznaje prześanie wiersza i wypowiada się na temat jego aktualności, – na podstawie poznanych wierszy tworzy drabinę wartości ważnych dla Polaków na przestrzeni dziejów, – wymienia wydarzenia historyczne zawarte w omawianych wierszach, – rozumie słowo kontekst iзна rodzaje kontekstów, – zna elementy z życia autorów utworów liryycznych wskazanych w Podstawie programowej. 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia cechy sonetu, pieśni, trenu, – wyjaśnia, na czym polega ironia, – dostrzega ironię w omawianych wierszach i wyjaśnia jej funkcje, – formułuje prześanie utworu lirycznego i zastanawia się nad jego aktualnością, – porównuje wartości ważne dla Polaków ze swoimi wartościami, – dostrzega różne konteksty w omawianych utworach liryycznych, – rozumie słowo kontekst i znaczenie pojęcia ironii, – omawia funkcje i znaczenie ironii w wierszu, – wyjaśnia prześanie utworu lirycznego i ocenia jego aktualność, – omawiając utwory liryczne, nawiązuje do kontekstów: historycznego, biograficznego, filozoficznego, kulturowego, – dostrzega i wskazuje nawiązania biograficzne w omawianych utworach liryycznych. – postuguje się biografią autora w interpretacji utworów liryycznych. 	<ul style="list-style-type: none"> – tworzy pytania do hipotezy interpretacyjnej na temat wiersza, – w interpretacji utworów liryycznych wykorzystuje odwołania do wartości uniwersalnych związanych z postawami społecznymi, narodowymi, religijnymi, etycznymi, – w interpretacji utworów liryycznych wykorzystuje elementy wiedzy o historii i kulturze, – w interpretacji utworów liryycznych wykorzystuje dostrzega i wskazuje nawiązania biograficzne w omawianych utworach liryycznych. 	<ul style="list-style-type: none"> – tworzy pytania do hipotezy interpretacyjnej na temat wiersza, – w interpretacji utworów liryycznych wykorzystuje odwołania do wartości uniwersalnych związanych z postawami społecznymi, narodowymi, religijnymi, etycznymi, – w interpretacji utworów liryycznych wykorzystuje elementy wiedzy o historii i kulturze, – w interpretacji utworów liryycznych wykorzystuje potrzebne konteksty, np. biograficzny, historyczny, historycznoliteracki, kulturowy, filozoficzny, społeczny. 	

I.1. Czytanie utworów literackich – epika

Treści nauczania wskazane w Podstawie programowej dla II etapu edukacyjnego (klasy 4–8) i zawarte w podręczniku Zamieńmy słowo dla klasy 7

ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	Uczeń	ocena dobra	ocena bardzo dobrą	ocena celująca
UTWORY EPICKIE					
<ul style="list-style-type: none"> – wie, że epika jest jednym z rodzajów literackich, – odróżnia utwór epicki od utworu lirycznego, – wymienia elementy świata przedstawionego: czas, miejsce akcji, bohaterowie, wydarzenia, rozpoznaje fikcję literacką, – wskazuje elementy realistyczne (rzeczywiste) w omawianych utworach epicznych, – wymienia wybrane gatunki epickie, np. baśń, legenda, opowiadanie, powieść, pamiętnik, nowela, – wymienia tytuł jako element element budowy utworu epickiego, 	<ul style="list-style-type: none"> <u>spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:</u> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia cechy utworu epickiego, – opisuje wybrane elementy świata przedstawionego, wskazuje elementy realistyczne i fantastyczne w utworach epicznych, – wymienia cechy gatunkowe opowiadania, powieści, pamiętnika, noweli, – wyszukuje w tekście określone informacje, wskazuje tytuł jako element budowy utworu epickiego, ustala kolejność zdarzeń, nazywa rodzaj narratora i narracji, – rozpoznaje rodzaje bohaterów w utworze, 	<ul style="list-style-type: none"> <u>spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto:</u> <ul style="list-style-type: none"> – czyta głośno, wyraźnie, z odpowiednią artykulacją i uwzględnieniem znaków interpunkcyjnych, – rozpoznaje rodzaj literacki czytanego tekstu – epika, – rozpoznaje czytany utwór jako opowiadanie, powieść, pamiętnik, nowela, – opowiada o elementach świata przedstawionego, odróżnia elementy realistyczne od fantastycznych – wyszukuje w tekście określone informacje, wskazuje tytuł jako element budowy utworu epickiego, ustala kolejność zdarzeń, nazywa rodzaj narratora i narracji, – rozpoznaje rodzaje bohaterów w utworze, 	<ul style="list-style-type: none"> <u>spełnia wymagania na ocenę dobrą:</u> <ul style="list-style-type: none"> – analizuje elementy świata przedstawionego i wyciąga wnioski, – wyjaśnia różnice między elementami realistycznymi i fantastycznymi w utworach epicznych, – uzasadnia przynależność rodzajowej i gatunkowej utworu, podając odpowiednie przykłady, – rozpoznaje funkcje elementów budowy utworu: tytułu, puento, punktu kulminacyjnego, – prezentuje według własnego pomysłu, z wykorzystaniem narzędzi interaktywnych, jak rozumie wzajemne zależności między wydarzeniami w utworze, – porównuje narratorów w różnych utworach, 	<ul style="list-style-type: none"> <u>spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:</u> <ul style="list-style-type: none"> – porównuje elementy świata przedstawionego różnych utworów, – uzasadnia przynależność rodzajową i gatunkową utworu, podając odpowiednie przykłady, – rozpoznaje funkcje elementów budowy utworu: tytułu, puento, punktu kulminacyjnego, – prezentuje według własnego pomysłu, z wykorzystaniem narzędzi interaktywnych, jak rozumie wzajemne zależności między wydarzeniami w utworze, – porównuje narratorów w różnych utworach, 	

**Treści nauczania wskazane w Podstawie programowej dla II etapu edukacyjnego (klasy 4–8)
i zawarte w podręczniku *Zamienimy słowo dla klasy 7***

ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
Uczeń				
UTWORY EPICKIE				
<ul style="list-style-type: none"> - wymienia wybrane wydarzenia tworzące akcję utworu, - rozpoznaje, kim jest osoba mówiąca w utworze epickim, - rozpoznaje i wymienia bohaterów utworu, - zna pojęcia: <i>narrator i narracja</i>, - rozpoznaje w utworze ważny wątek główny, - nazywa swoje wrażenia wywodzone lekturą tekstu, - rozpoznaje w tekście znaczenia dostosowane, - opowiada ustnie o treści utworu, zachowując kolejność zdań, - wie, że tekst może mieć znaczenie przenośne, - wie, czym jest alegoria, - wymienia cechy postawy bohatera, 	<ul style="list-style-type: none"> - przedstawia wybranego bohatera, wymienia niektóre cechy bohaterów, - rozpoznaje wątki pomoczne, wypowiadając się na temat przeczytanego utworu, - wskazuje wartości ważne dla bohaterów, - omawia postawę bohatera, - rozpoznaje w utworze ważne informacje, - tworzy projekt pracy (rysunek, drama, spektakl teatralny itp.) będącej interpretacją utworu – przekład intersemiotyczny, - dostrzega przenośny sens opowieści z Biblii, - rozpoznaje w tekście alegorię, - rozpoznaje prześleane utworu, - na podstawie poznanych tekstów tworzy drabinę wartości ważnych dla Polaków na przestrzeni dziejów, 	<ul style="list-style-type: none"> - charakteryzuje narratora utworu, - określa, czy dany bohater jest główny czy drugoplanowy, wymienia większość cech bohaterów, - zbiera informacje o bohaterze, uzasadnia rodzaj narracji: pierwszoosobowej i trzecioosobowej, - omawia wątek główny, określając doświadczenia bohaterów, - prezentuje własne rozumienie utworu, - ocenia bohaterów, - rozpoznaje informacje mniej ważne w utworze, - rozpoznaje fakty i opinie, - odczytuje omawiane teksty na podstawie stworzonego przekładu intersemiotycznego, - omawia przenośne znaczenia opowieści biblijnych, 	<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje rodzaj bohatera w omawianym utworze, określa relacje łączące bohaterów utworu, - uzasadnia wskazane cechy bohaterów, odwołując się do treści utworu, - selekcjonuje zebrane informacje o bohaterze, odróżnia bohatera głównego od drugoplanowego, - dokonuje analizy fragmentu utworu, aby określić rodzaj narracji, określając tematykę utworu, - omawia wątek побoczny, porównując doświadczenia bohaterów literackich z własnymi doświadczeniami, z ogólnymi doświadczeniami, odróżnia informacje ważne od mniejszych, - odczytuje omawiane teksty na podstawie stworzonego przekładu intersemiotycznego, porównując treść cytanych utworów z własnymi doświadczeniami, 	<ul style="list-style-type: none"> - charakteryzuje bohatera, również za pomocą narzędzi interaktywnych, porównując narrację pierwsoosobową z trzecioosobową - przedstawia wnioski, określając problematykę utworu i prezentując ją w twórczy sposób, - ciekawie prezentuje własną interpretację biblijnych opowieści, - w interpretacji utworów epickich wykorzystuje odwołania do wartości uniwersalnych związanych z postawami społecznymi, narodowymi, religijnymi, etycznymi, - w interpretacji utworów epickich wykorzystuje elementy wiedzy o historii i kulturze,

**Treści nauczania wskazane w Podstawie programowej dla II etapu edukacyjnego (klasy 4–8)
i zawarte w podręczniku Zamieńmy słowo dla klasy 7**

ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca	Uczeń
					Uczeń
UTWORY EPICKIE					
<ul style="list-style-type: none"> – wie, jakie jest prześstanie utworu, – rozpoznaje w utworach epickich wartości ważne dla Polaków, – dosztrzega w omawianych utworach epickich elementy historyczne, – wymienia autorów utworów epickich wskazanych w Podstawie programowej. 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia wydarzenia historyczne zawarte w omówionych tekstach, – rozumie słowo kontekst i zna rodzaje kontekstów w utworach epickich, – zna elementy z życia autorów utworów epickich wskazanych w Podstawie programowej. 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady alegorii, – zna przyczyny niepowodzeń bohatera, – wypowiada się na temat prestania utworu, – porównuje wartości ważne dla Polaków ze swoimi wartościami, – dostrzega różne konteksty w omawianych utworach epickich, – postuguje się biografią autora w interpretacji utworów epickich. 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje biblijne opowieści, – omawia funkcje alegorií, – ocenia postawę bohatera i przyczyny jego niepowodzenia, – formułuje przestanie utworu, – omawiając utwory epickie, nawiązuje do kontekstów: historycznego, biograficznego, filozoficznego, kulturowego, – dostrzega i wskazuje nawiązania biograficzne w omawianych utworach epickich. 	<ul style="list-style-type: none"> – w interpretacji utworów epickich odwołuje się do kontekstu biograficznego, historycznego i historycznoliterackiego na treść i formę utworów epickich, – porównuje utwory epickie z różnych kultur i epok, uwzględniając kontekst kulturowy, filozoficzny i społeczny. 	

I.1. Czytanie utworów literackich – dramat

Treści nauczania wskazane w Podstawie programowej dla II etapu edukacyjnego (klasy 4–8) izawarte w podręczniku Zamieńmy słowo dla klasy 7

ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	Uczeń	ocena dobra	ocena bardzo dobrą	ocena celująca
UTWORY DRAMATYCZNE					
<ul style="list-style-type: none"> – zna pojęcie dramatu, – wie, że dramat to jeden z rodzajów literackich, – wie, że gatunki dramatu to tragedia i komedia, – zna podstawowe cechy utworów dramatycznych, – odróżnia utwór pisany prozą i wierszem od dramatu, – rozpoznaje czytany utwór jako dramat, – krótko opowiadą, o czym jest omawiany utwór dramatyczny, – wymienia elementy świata przedstawionego w dramacie, wymienia charakterystyczne elementy dramatu: akt, scena, tekst główny, didaskalia, monolog, dialog, – wskazuje elementy realistyczne i fantastyczne, wyszukuje w dramacie określone informacje, ustala kolejność wydarzeń, rozpoznaje rodzaje bohaterów, przedstawia pojęcie bohatera 	<ul style="list-style-type: none"> spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto: – wie, czym cechuje się dramat jako rodzaj literacki, – zna cechy utworów dramatycznych, – wie, czym cechuje się tragedia i komedia, – opisuje elementy świata przedstawionego w dramacie, wymienia charakterystyczne elementy dramatu: akt, scena, tekst główny, didaskalia, monolog, dialog, – wskazuje elementy realistyczne i fantastyczne, wyszukuje w dramacie określone informacje, ustala kolejność wydarzeń, rozpoznaje rodzaje bohaterów, przedstawia wybraną postać, 	<ul style="list-style-type: none"> spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto: – czyta utwór wyraźnie, z podziałem na role i z odpowiednią artykulacją, i z odpowiednią artykulacją, rozpoznaje dramat jako rodzaj literacki, – wskazuje cechy utworów dramatycznych, – wymienia cechy tragedii i komedii, – opisuje elementy świata przedstawionego w dramacie i wyciąga wnioski, – opowiada o elementach świata przedstawionego w dramacie, – wskazuje akt, scenę, tekst główny, didaskalia, monolog, dialog, – wskazuje akt, scenę, tekst główny, didaskalia, monolog, dialog, 	<ul style="list-style-type: none"> spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto: – uzasadnia, dlaczego utwór jest dramatem, – omawia cechy rodzajowe dramatu i cechy gatunkowe tragedii i komedii, – analizuje elementy świata przedstawionego w dramacie i wyjaśnia różnice między elementami realistycznymi a fantastycznymi dramatu, – opisuje elementy świata przedstawionego w dramacie, w którym cechą przewodnią jest dramat, a charakterystyką komedii jest komedia, – omawia zdarzenia w dramacie, – omawia zdarzenia w dramacie, w którym cechą przewodnią jest dramat, a charakterystyką komedii jest komedia, 	<ul style="list-style-type: none"> spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto: – udowadnia, że czytany utwór jest dramatem, podając odpowiednie przykłady z tekstu, prezentuje według własnego pomysłu, z wykorzystaniem narzędzi interaktywnych, jak rozumie wzajemne zależności między wydarzeniami w dramacie, dramatu, również za pomocą narzędzi interaktywnych, – określa problematykę dramatu i prezentuje ją w twórczy sposób, wyczerpując wypowiadą się na temat wydarzeń 	

**Treści nauczania wskazane w Podstawie programowej dla II etapu edukacyjnego (klasy 4–8)
i zawarte w podręczniku *Zamieńmy słowo* dla klasy 7**

ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
Uczeń				
UTWORY DRAMATYCZNE				
<ul style="list-style-type: none"> - tragicznego, - podaje wybrane wydarzenia omawianego utworu dramatycznego, - dostrzega komizm w dramacie, - wie, czym się różni realizm od fantastyki w utworze dramatycznym, - wie, że akcja dramatu dzieli się na etapy, - wie, że dzieło dramatyczne ma kontekst kulturowy i biograficzny. 	<ul style="list-style-type: none"> - wymienia niektóre cechy bohaterów dramatu, - wskazuje wartości ważne dla bohaterów dramatu, - wie, kto to jest bohater tragiczny, - zna pojęcie komizmu, - wypowiadą się na temat przeczytanego dramatu, - rozpoznaje w dramacie informacje ważne, - tworzy projekt pracy (rysunek, drama, spektakl teatralny itp.) będącej interpretacją utworu dramatycznego – przekład intersemiotyczny, - zna etapy rozwoju akcji dramatycznej, - zna kontekst kulturowy i biograficzny dramatu, - rozumie pojęcie dramatu romantycznego - bierze udział w inscenizacji fragmentu dramatu. 	<ul style="list-style-type: none"> - opowiada o wybranych wydarzeniach, - określa rodzaj bohatera: główny i drugoplanowy, wymienia większość cech bohaterów, - wskazuje bohatera tragicznego, - ocenia bohaterów dramatu, rozpoznaje informacje mniej ważne w dramacie, - wymienia rodzaje komizmu, odczytuje omawiane teksty dramatyczne na podstawie stworzonego przekładu intersemiotycznego, - nazywa etapy rozwoju akcji dramatycznej, - rozumie kontekst kulturowy i biograficzny dramatu, - rozpoznaje cechy dramatu romantycznego. 	<ul style="list-style-type: none"> - formie treść dramatu, w tym w formie interaktywnej, - opowiada o wybranych wydarzeniach, - określa rodzaj bohatera: główny i drugoplanowy, wymienia większość cech bohaterów, - wskazuje bohatera tragicznego, - ocenia bohaterów dramatu, rozpoznaje informacje mniej ważne w dramacie, - wymienia rodzaje komizmu, odczytuje omawiane teksty dramatyczne na podstawie stworzonego przekładu intersemiotycznego, - nazywa etapy rozwoju akcji dramatycznej, - rozumie kontekst kulturowy i biograficzny dramatu, - organizuje inscenizację. 	<ul style="list-style-type: none"> - uzasadnia wskazane cechy postaci, odwołując się do utworu, - wyjaśnia, dlaczego dana postać jest bohaterem tragicznym, - odróżnia bohatera głównego od drugoplanowego, porównując doświadczenie bohaterów z własnymi, odróżnia informacje ważne od mniej istotnych, - rozpoznaje rodzaje komizmu, - omawia etapy rozwoju akcji dramatycznej, wyjaśnia kontekst kulturowy i biograficzny dramatu, - wskazuje w utworze cechy dramatu romantycznego, - organizuje inscenizację.

1.1. Czytanie utworów literackich – ballada

Treści nauczania wskazane w Podstawie programowej dla II etapu edukacyjnego (klasy 4–8) i zawarte w podręczniku Zamieńmy słowo dla klasy 7

ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
Uczeń				
UTWORY SYNKRETYCZNE				
<ul style="list-style-type: none"> – wie, że ballada zawiera elementy epiki, liryki i dramatu, – wymienia elementy świata przedstawionego w balladzie, – wie, czym jest punkt kulminacyjny, – wie, na czym polega romantyczna wizja natury, – dostrzega problem winy i kary w balladzie, – tworzy proste wypowiedzi inspirowane balladą. 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – zna cechy ballady, – dostrzega w balladzie elementy epiki, liryki i dramatu, – omawiam elementy świata przedstawionego z podaniem na fikcyjne i fantastyczne, wyjaśnia, czym jest punkt kulminacyjny, – rozumie romantyczną wizję natury, – rozumie problem winy i kary w balladzie, – dostrzega w sztuce nawiązania do omawianej ballady, – tworzy wypowiedzi inspirowane przeczytaną balladą. 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia cechy ballady, – wie, na czym polega synkretyzm ballady, – porządkuje wydarzenia w sposób przyczynowo-skutkowy, – wyszukuje informacje na temat bohaterów, – wskazuje punkt kulminacyjny w balladzie, – wyjaśnia romantyczną wizję natury, – wypowiada się na temat problemu winy i kary, – tworzy wypowiedzi inspirowane przeczytaną balladą. 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę dobra, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – wnioskuje omawia cechy ballady, – wyjaśnia, na czym polega synkretyzm ballady, – porządkuje zebrany materiał na temat ballady, określa funkcje punktu kulminacyjnego, – interpretuje romantyczną wizję natury, – omawia problem winy i kary w balladzie, – interpretuje dzieła sztuki nawiązujące do omawianej ballady, – tworzy rozbudowane wypowiedzi inspirowane przeczytaną balladą. 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie analizuje i interpretuje omawianą balladę, – prezentuje według własnego pomysłu, również interaktywnie, świat przedstawiony w balladzie.

1.2. Odbiór tekstów kultury

Treści nauczania wskazane w Podstawie programowej dla II etapu edukacyjnego (klasy 4–8) i zawarte w podręczniku Zamieńmy słowo dla klasy 7

ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
Uczeń				
INNE TEKSTY KULTURY				
<ul style="list-style-type: none"> – określa tematykę tekstu kultury, – nazywa wrażenia wywołane obrazem, grafiką, rzeźbą, fotografią, – wymienia elementy tekstu kultury, – dostrzega różnice między literaturą piękną a literaturą publicystyczną, naukową i popularnonaukową, – wie, że są różne gatunki dziennikarskie: wywiad, artykuł, – rozpoznaje wywiad i artykuł wśród innych gatunków publicystycznych, – wie, co to jest lid. 	<ul style="list-style-type: none"> – wyszukuje w tekście potrzebne informacje, prezentując elementy obrazu, grafiki, rzeźby, fotografii, wymienia elementy realistyczne i fantastyczne obrazu, – cytuje odpowiednie fragmenty tekstu publicystycznego, popularnonaukowego lub naukowego, – rozpoznaje gatunki dziennikarskie: wywiad, artykuł, – podaje funkcje lidu, dostrzega wartości estetyczne poznanych tekstów kultury. 	<ul style="list-style-type: none"> – spójnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto: <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje cechy tekstu kultury, – opisuje sytuację ukazaną w danym tekście, – opisuje elementy obrazu, grafiki, rzeźby, fotografii, – przedstawia własne rozumienie tekstu kultury poprzez podanie tematów rozmów ukazanych postaci, – znajduje w tekstach współczesnej kultury popularnej (np. w filmach, komiksach, piosenkach) 	<ul style="list-style-type: none"> – spójnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto: <ul style="list-style-type: none"> – opowiada w kilku zdaniach o sytuacji przedstawionej w danym tekście, – opisuje elementy obrazu, grafiki, rzeźby, fotografii, – przedstawia własne rozumienie tekstu kultury poprzez podanie tematów rozmów ukazanych postaci, – znajduje w tekstach współczesnej kultury popularnej (np. w filmach, komiksach, piosenkach) 	<ul style="list-style-type: none"> – spójnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto: <ul style="list-style-type: none"> – opisuje sytuację ukazaną w danym tekście, – opisuje elementy obrazu, grafiki, rzeźby, fotografii, – przedstawia własne rozumienie tekstu kultury poprzez podanie tematów rozmów ukazanych postaci, – znajduje w tekstach współczesnej kultury popularnej (np. w filmach, komiksach, piosenkach)
				<ul style="list-style-type: none"> – opisuje sytuację ukazaną w danym tekście, – opisuje elementy obrazu, grafiki, rzeźby, fotografii, – przedstawia własne rozumienie tekstu kultury poprzez podanie tematów rozmów ukazanych postaci, – znajduje w tekstach współczesnej kultury popularnej (np. w filmach, komiksach, piosenkach)

II. KSZTAŁCENIE JĘZYKOWE

II.1. Gramatyka języka polskiego – fonetyka

Treści nauczania wskazane w *Podstawie programowej dla II etapu edukacyjnego (klasy 4–8)*
i zawarte w podręczniku *Zamieńmy słowo dla klasy 7*

ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobrą	ocena celująca
FONETYKA				
<ul style="list-style-type: none"> – zna pojęcie fonetyka, – odróżnia gloskę od litery i sylaby, – wie, że są różne rodzaje głosek, – rozpoznaje samogłoski i spółgłoski, – rozpoznaje sylabę, – zna zasady dzielenia wyrazów na sylaby, – wie, że i w wyrazie może pełnić różne funkcje, – wie, czym są upodobnienia fonetyczne i uproszczenia grup spółgłoskowych, – dostrzega rozbieżności między mową a pismem, – dostrzega utratę dźwięczności w wygłosie, 	<ul style="list-style-type: none"> spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto: – rozumie, czym zajmuje się fonetyka, – rozumie wpływ narządów mowy na sposób wymawiania głosek, – rozróżnia rodzaje głosek: samogłoska-spółgłoska, dźwięczna-bezdzwięczna, ustna-nosowa, mięcka-twarda, zjawiska fonetyczne, w tym upodobnienia, uproszczenia grup spółgłoskowych, utrata dźwięczności w wygłosie, – rozumie, na czym polegają różnice funkcje głoski i , – rozumie, na czym polegają zjawiska fonetyczne, w tym upodobnienia, uproszczenia grup spółgłoskowych, utrata dźwięczności w wygłosie, – rozumie, co to jest intonacja oraz akcent wyrazowy i zdaniowy, 	<ul style="list-style-type: none"> spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto: – dzieli wyrazy na głoski i sylaby, – wskazuje w wyrazie samogłoski i spółgłoski, dzieli wyrazy na sylaby, określa rolę samogłoski i , poprawnie przenosi wyrazy, omawia mechanizm upodobnień fonetycznych i uproszczeń grup spółgłoskowych, – rozpoznaje rodzaj i kierunek upodobnienia oraz utratę dźwięczności w wygłosie, definiuje pojęcia intonacji oraz akcentu wyrazowego i zdaniowego, 	<ul style="list-style-type: none"> spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto: – omawia narzędzia mowy i ich wpływ na sposób wymawiania głosek, – rozpoznaje rodzaje wszystkich głosek i omawia ich cechy, – rozpoznaje funkcję liter i w wyrazie, – objasnia mechanizm upodobnień fonetycznych i uproszczeń grup spółgłoskowych – podaje przykłady różnych rodzajów upodobnień, wyjaśnia, na czym polega intonacja oraz akcent wyrazowy i zdaniowy, 	<ul style="list-style-type: none"> spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto: – dzieli wyraz na głoski i wskazuje różne funkcje głoski i , – rozumie i wykorzystuje wiedzę o głoskach oraz upodobnieniach do poprawnego mówienia i pisania, – świadomie i bezbłędnie akcentuje wyrazy i zdania we wszystkich swoich wypowiedziach oraz podczas czytania i recytacji.

**Treści nauczania wskazane w Podstawie programowej dla II etapu edukacyjnego (klasy 4–8)
i zawarte w podręczniku *Zamieńmy słowo* dla klasy 7**

ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	Uczeń	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
			FONETYKA		
<ul style="list-style-type: none"> – wie, co to jest intonacja – wie, co to akcent – wyrzowy i zdaniowy, – zna reguły akcentowania w języku polskim 	<ul style="list-style-type: none"> – zdaniowy, – wymienia reguły akcentowania w języku polskim, – rozpoznaje wyjątki od zasad akcentowania. 		<ul style="list-style-type: none"> – stosuje reguły akcentowania w języku polskim oraz prawidłową intonację, – wymienia wyjątki od zasad akcentowania. 	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada się z prawidłową intonacją, – prawidłowo akcentuje wyrazy i zdania oraz wyjątki. 	

II.1. Gramatyka języka polskiego – słowotwórstwo

Treści nauczania wskazane w Podstawie programowej dla II etapu edukacyjnego (klasy 4–8) i zawarte w podręczniku Zamieńmy słowo dla klasy 7

ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	Uczeń	ocena dobra	ocena bardzo dobrą	ocena celująca
Słowotwórstwo					
<ul style="list-style-type: none"> – zna pojęcie słowotwórstwa, – zna pojęcia podstawa słowotwórczej, tematu słowotwórczego i definicji słowotwórczej, – zna pojęcie formantu, wie, że są różne rodzaje formantów, – rozpoznaje wyraz podstawowy i wyraz pochodny, – zna pojęcie kategorii znaczeniowej, – wie, jakie znaczenia są nadawane wyrazom przez formanty, – wie, co to jest rodzina wyrazów, – zna pojęcia <i>wyraz pokrewny, rdzeń, rdzenie oboczne</i>, 	<ul style="list-style-type: none"> <u>spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:</u> <ul style="list-style-type: none"> – wie, czym zajmuje się słowotwórstwo, – odróżnia wyraz podstawowy od wyrazu pochodnego, – wie, co to jest podstawa słowotwórcza i temat słowotwórczy, – próbuje tworzyć definicję słowotwórcze wyrazu, – wskazuje formant w wyrazie pochodnym, – zna funkcję formantów w nadawaniu znaczenia wyrazom pochodnym, – rozumie pojęcie kategorii znaczeniowej, – rozpoznaje znaczenia nadawane wyrazem przez formanty, 	<ul style="list-style-type: none"> <u>spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto:</u> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czym zajmuje się słowotwórstwo, – wyjaśnia, czym są wyrazy podstawowe i wyrazy pochodne, – wskazuje podstawę słowotwórczą i temat słowotwórczy, – poprawnie tworzy definicję słowotwórczy, – tworzy definicje słowotwórcze, znanych formantów, – zna rodzaje formantów, wyjścia funkcję formantów w nadawaniu znaczenia wyrazem pochodnym, – podaje przykłady kategorii znaczeniowych wyrazów, – rozpoznaje rodziny wyrazów, – wskazuje rodzaj i obyczności wyrzazów pokrewnych, 	<ul style="list-style-type: none"> <u>spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto:</u> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje wyrazy podstawowe i wyrazy pochodne, – różniła podstawę słowotwórczą i temat słowotwórczy, – poprawnie tworzy definicję słowotwórcze, znaczeniowych, – rozpoznaje rodzaj formantu, – wskazuje funkcję formantów w nadawaniu znaczenia wyrazem pochodnym, – podaje przykłady kategorii znaczeniowych wyrazów, – omawia funkcję znaczeniotwórczą formantów, – omawia kategorie znaczeniowe wyrazów, 	<ul style="list-style-type: none"> <u>spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:</u> <ul style="list-style-type: none"> – świadomość stosuje w swoich wypowiedziach wyrazy podstawowe i pochodne, – świadomość stosuje w swoich wypowiedziach wyrazy należące do różnych kategorii znaczeniowych, – świadomość stosuje wyrazy pokrewne i złożone w swoich wypowiedziach, przedstawia analizę słowotwórczą wyrazu. 	

**Treści nauczania wskazane w Podstawie programowej dla II etapu edukacyjnego (klasy 4–8)
i zawarte w podręczniku *Zamieńmy słowo* dla klasy 7**

ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca	Uczeń
					szłowotwórstwo
<ul style="list-style-type: none"> – wie, że wyrazy mają znaczenie stowrotwórcze, iżnym znaczenie stowrotwórcze, – wie, czym są wyrazy złożone, – wie, że wyrazy złożone dzielą się na złożenia, zestawienia i zrosty, – zna podstawowe zasady pisowni wyrazów złożonych. 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, co to jest rodzina wyrazów, – rozpoznaje wyraz pokrewny, rdzeń, rdzenie oboczne, – rozróżnia realne i stowrotwórcze znaczenie wyrazu, – odróżnia wyrazy złożone od innych, – zna zasady tworzenia złożen, zestawień i zrostów, – zna zasady pisowni wyrazów złożonych. 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia różnicę między realnym a stowrotwórczym znaczeniem wyrazu, – rozpoznaje w tekście wyrazy złożone, – omawia zasady tworzenia złożen, zestawień i zrostów, – wyjaśnia zasady pisowni wyrazów złożonych. 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia różnicę między realnym a stowrotwórczym znaczeniem wyrazu, – rozpoznaje w tekście wyrazy złożone, – omawia zasady tworzenia złożen, zestawień i zrostów, – wyjaśnia zasady pisowni wyrazów złożonych. 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady wyrazów należących do jednej rodziny, – tworzy wyrazy pokrewne, przedstawia na wykresie zależności między wyrazami pokrewnymi, – rozpoznaje realne i stowrotwórcze znaczenie wyrazu, – tworzy wyrazy złożone 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady wyrazów należących do jednej rodziny, – tworzy wyrazy pokrewne, przedstawia na wykresie zależności między wyrazami pokrewnymi, – rozpoznaje realne i stowrotwórcze znaczenie wyrazu, – podaje przykłady złożen, zestawień i zrostów, – stosuje w praktyce zasady pisowni wyrazów złożonych.

II.1. Gramatyka języka polskiego – fleksja

Treści nauczania wskazane w Podstawie programowej dla II etapu edukacyjnego (klasy 4–8) i zawarte w podręczniku Zamieńmy słowo dla klasy 7

ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	Uczeń	ocena dobra	ocena bardzo dobrą	ocena celująca
FLEKSJA					
<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje czasownik wśród innych części mowy, podaje pytania czasownika, – rozpoznaje różne formy czasownika, – odróżnia bezokolicznik od odmiennych form czasownika, – wie, przez co odmienia się czasownik, – wyjaśnia, czym jest czasownik w formie osobowej i nieosobowej, wie, że imiestowy są nieosobowymi formami czasownika, – wymienia imiestowy: – odróżnia imiestów od innych części mowy, 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje czasownik w zdaniu, – rozpoznaje nieosobowe formy czasownika: formy zakończone na <i>-no</i>, <i>-to</i>, bezokoliczniki, – wyjaśnia, dlaczego imiestowy są nieosobowymi formami czasownika, – wymienia rodzaje imiestów przymiotnikowych, przymiotników, podaje końcówki imiestów, – wyjaśnia zasady tworzenia i odmiany imiestów, – wie, jak odróżnić imiestów od przymiotnika, – tworzy imiestowy z partyką <i>nie</i>, 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – odróżnia czasownik od innych części mowy, – rozpoznaje rodzaj czasownika, odmienia czasownik przez osoby, liczby, rodzaje, czasy, odróżnia czasowniki dokonane od niedokonanych, rozpoznaje różne rodzaje imiestów przymiotnikowych i przystawkowych, – wyjaśnia zasady tworzenia i odmiany imiestów od innych części mowy przymiotników, podaje końcówki imiestów, – wyjaśnia zasady tworzenia i odmiany imiestów, wie, jak odróżnić imiestów od przymiotnika, – tworzy imiestowy z partyką <i>nie</i>, 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – tworzy różne rodzaje imiestów od czasowników, – odmienia imiestowy przymiotnikowe, przekształca wskazane czasowniki na konstrukcję z imiestowymi, – bezbłędnie zapisuje <i>nie</i> z różnymi częściami mowy uwzględnienia wyjątki od zasad pisowni partykuły <i>nie</i>, – wskazuje imiestów w zdaniu, wymienia wyjątki od zasad pisowni partykuły <i>nie</i>, rozpoznaje nazwy miejscowości, – wskazuje imiestów w zdaniu, wymienia wyjątki od zasad pisowni partykuły <i>nie</i>, rozpoznaje nazwy miejscowości, wie, jak odróżnić imiestów od przymiotnika, – stosuje zasady odmiany i zapisu nazw miejscowych i nazw mieszkańców, 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – poprawnie używa imiestów, wskazuje i poprawia błędy fleksyjne związane z użyciem imiestów, redaguje tekst z użyciem wszystkich rodzajów imiestów, – redaguje tekst z użyciem imiestów z partyką <i>nie</i>, – poprawia błędy swoje i innych w zapisie <i>nie</i> z różnymi częściami mowy, w tym z wyjątkami, koryguje błędy swoje i innych w odmianie i zapisie nazw miejscowych i nazw mieszkańców. 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę celującą</u></p>

**Treści nauczania wskazane w Podstawie programowej dla II etapu edukacyjnego (klasy 4–8)
i zawarte w podręczniku *Zamieńmy słowo* dla klasy 7**

ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	Uczeń	ocena celująca		
			ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
FLEKSJA					
– zna zasady tworzenia i odmiany imiesłówów,	– zna zasady pisowni <i>nie</i> z różnymi częściami mowy,				
– zna podstawowe zasady pisowni <i>nie</i> z różnymi częściami mowy, wie, że są wyjątki od tych zasad,	– wymienia zasady odmiany nazw miejscowości i nazw mieszkańców,				
– wie, czym są nazwy miejscowe,	– podaje zasady zapisu nazw miejscowości i nazw mieszkańców.				
– zna wybrane zasady zapisu nazw miejscowości i nazw mieszkańców.					

II.1. Gramatyka języka polskiego – składnia

Treści nauczania wskazane w Podstawie programowej dla II etapu edukacyjnego (klasy 4–8) izawarte w podręczniku Zamieńmy słowo dla klasy 7

ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	Uczeń	SKŁADNIA	ocena dobry	ocena bardzo dobry	ocena celująca
<ul style="list-style-type: none"> – odróżnia zdanie od równoważnika zdania, – zna pojęcie <i>imiestcowy równoważnik zdania</i>, – wie, jak przekształcić wypowiedź w imiestcowy równoważnik zdania, – odróżnia wypowiedzenie z imiestcowym równoważnikiem zdania od zdania, – zna terminy: <i>mowa zależna i mowa niezależna</i> – wyjaśnia różnicę między mową zależną a niezależną. 	<ul style="list-style-type: none"> – odróżnia zdanie od równoważnika zdania i wypowiedzenia z imiestcowym równoważnikiem zdania. – identyfikuje imiestcowy równoważnik zdania poprzez znalezienie imiestowu przystawkowego, – wyjaśnia, jak przekształcić wypowiedzenie w imiestcowy równoważnikem zdania, – wyjaśnia znaczenie terminów: <i>mowa zależna, mowa niezależna</i>, – odróżnia mową zależną od mowy niezależnej, – w podanym tekście wskazuje mową zależną i mowę niezależną. 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje zdanie i równoważnik zdania oraz imiestcowy równoważnik zdania, – przekształca zdanie na równoważnik zdania i odwrotnie, – wyjaśnia, jak przekształcić wypowiedzenie w imiestcowy równoważnikem zdania, – odróżnia mową zależną od mową niezależną, – w podanym tekście wskazuje mową zależną i mowę niezależną. 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – układa zdanie i równoważnik zdania oraz imiestcowy równoważnik zdania, rozpoznając imiestcowy równoważnik zdania, poprawnie przekształca imiestcowy równoważnik zdania w zdanie złożone i odwrotnie, – przekształca wypowiedzenie w imiestcowy równoważnik zdania, określając różnicę między mową zależną a mową niezależną, – przekształca mowę zależną na niezależną i odwrotnie, – w podanych zdaniach wyprowadza zapisywane przez niego zdania, odwracając je, poprawnie przekształca mowę zależną na niezależną i odwrotnie, – zapisuje dowolny dialog w formie mowy zależnej, przy zapisie dialogu stosując poprawną interpunkcję. 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – poprawnie stosuje w swoich wypowiedziach zdanie, równoważnik zdania oraz imiestcowy równoważnik zdania, wskazując błędy związane z użyciem imiestcowego równoważnika zdania, – redaguje tekst, w którym wypowiedzi bohaterów zapisuje w formie mowy niezależnej. 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą</u></p>	<p><u>spełnia wymagania na ocenę celującą</u></p>

II.2. Zróżnicowanie języka

Treści nauczania wskazane w Podstawie programowej dla II etapu edukacyjnego (klasy 4–8) i zawarte w podręczniku Zamieńmy słowo dla klasy 7

ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobrą	ocena celująca
Uczeń				
ZRÓŻNICOWANIE JĘZYKA				
<ul style="list-style-type: none"> – zna pojęcia: skrót i skrótowiec, synonim i antonim, homonim, homonim, homonim i archaizm, kolokwializm i archaizm, zapisz skrótek frazeologiczny, zapisz skrótek frazeologiczny, zapisz skrótek od skrótwca, wie, że istnieje kilka rodzajów skrótwców, – zna podstawowe zasady ortograficzne dotyczące pisowni skrótwów, – zna podstawowe zasady odmiany skrótwów, – rozróżnia synonimy, antonimy i homonimy, – odróżnia wyrazy bliskoznacznne od wyrazów pokrewnych, – identyfikuje różne rodzaje neologizmów obiegowych, – rozpoznaje archaizmy, 	<ul style="list-style-type: none"> spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto: – rozumie pojęcia: skrót i skrótowiec, synonim i antonim, homonim, homonim i archaizm, kolokwializm i archaizm, zapisz skrótek frazeologiczny, zapisz skrótek frazeologiczny, zapisz skrótek od skrótwca, synonim od antonimu i homonimu, – zna rodzaje skrótwów, – odmienia skrótwce, – zna zasady ortograficzne dotyczące pisowni skrótwów, – wskazuje synonimy, antonimy i homonimy, – wskazuje wyrazy bliskoznacznne i wyrazy pokrewne, – rozpoznaje frazeologizmy, zapisz znaczenie wybranych związków frazeologicznych, 	<ul style="list-style-type: none"> spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto: – identyfikuje skróty i skrótowiec w tekście, – rozpoznaje rodzaj skrótwca, stosuje w praktyce zasady pisowni skrótów i odmiany skrótwów, – podaje przykłady synonimów, antonimów i homonimów, wskazuje różnicę między wyrazem bliskoznaczonym a pokrewnym, – wskazuje związki frazeologiczne w utworze, rozumie ich znaczenie, podaje przykłady 	<ul style="list-style-type: none"> spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto: – definiuje pojęcia: skrót i skrótowiec, synonim i antonim, homonim, homonim i archaizm, kolokwializm, zapozyczenie, związek frazeologiczny, odwołuje się do przykładów, poprawnie zapisuje i odmienia skróty, – tworzy synonimy, antonimy konkretnych słów, wyjaśnia różnicę między wyrazem bliskoznaczonym a pokrewnym, – wskazuje związki frazeologiczne w utworze, rozumie ich znaczenie, podaje przykłady 	<ul style="list-style-type: none"> spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto: – funkcjonalnie wykorzystuje zdobyte wiadomości, urozmaica język swojej wypowiedzi, – świadomie stosuje neologizmy w swoich wypowiedziach, – świadomie używa kolokwializmów i archaizmów w celu stylizacji tekstu, – na bieżąco wzbogaca swoje słownictwo, – koryguje błędy swoje i innych.

**Treści nauczania wskazane w Podstawie programowej dla II etapu edukacyjnego (klasy 4–8)
i zawarte w podręczniku Zamieńmy słowo dla klasy 7**

ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
Uczeń				
ZRÓŻNICOVANIE JĘZYKA				
<ul style="list-style-type: none"> - odróżnia archaizmy od neologizmów, - dostrzega archaizmy w utworze, - dostrzega kolokwializmy w wypowiedzi, - próbuje zastąpić kolokwializmy wyrazami ze słownictwa ogólnego - wie, że zapożyczenie można zastąpić wyrazem rodzimym, - wie, że słownictwo ulega ciągłemu wz bogacaniu. 	<ul style="list-style-type: none"> - wie, co odróżnia neologizmy artystyczne od obiegowych, - zna różne rodzaje neologizmów obiegowych, - zna funkcje neologizmów, - zna typy archaizmów, - zna funkcje archaizmów, - rozpoznaje archaizmy w utworze, - rozumie pojęcie <i>kolokwializm</i>, - rozpoznaje kolokwializmy w wypowiedzi, - zastępuje kolokwializmy wyrazami ze słownictwa ogólnego, - zna różne rodzaje, zapożyczeń, rozumie ich funkcje, - wypowiada się na temat przydatności zapożyczeń, - zastępuje zapożyczenia wyrazami rodzimymi, - zna różne rodzaje, zapożyczeń, rozumie ich funkcje, - wypowiada się na temat przydatności zapożyczeń, wyrazami rodzimymi, - zna sposoby wz bogacania słownictwa. 	<ul style="list-style-type: none"> - wymienia funkcje neologizmów, - rozróżnia typy archaizmów i określa ich funkcje, - określa funkcje kolokwializmów, - wskazuje kolokwializmy w wypowiedzi, - poprawnie zastępuje kolokwializmy wyrazami ze słownictwa ogólnego, - wymienia różne rodzaje zapożyczeń i wyjaśnia ich funkcje, - omawia przydatność zapożyczeń, - poprawnie zastępuje zapożyczenia wyrazami rodzimymi. 	<ul style="list-style-type: none"> - podaje przykłady różnych neologizmów obiegowych, - wyjaśnia funkcje neologizmów, omawia na przykładach typy i funkcje archaizmów, - interpretuje tekst, biorąc pod uwagę znaczenie i funkcję archaizmów, omawia na przykładach funkcje kolokwializmów, - interpretuje użycie kolokwializmów w tekście, bezbłędnie zastępuje kolokwializmy wyrazami ze słownictwa ogólnego, - podaje przykłady wyrazów rodzimych i zapożyczeń, bezbłędnie zastępuje zapożyczenia, - omawia funkcje i znaczenie różnych typów zapożyczeń, ocenia ich przydatność, stosuje różne sposoby wz bogacania słownictwa. 	<ul style="list-style-type: none"> - podaje przykłady różnych neologizmów obiegowych, - wyjaśnia funkcje neologizmów, omawia na przykładach typy i funkcje archaizmów, - interpretuje tekst, biorąc pod uwagę znaczenie i funkcję archaizmów, omawia na przykładach funkcje kolokwializmów, - interpretuje użycie kolokwializmów w tekście, bezbłędnie zastępuje kolokwializmy wyrazami ze słownictwa ogólnego, - podaje przykłady wyrazów rodzimych i zapożyczeń, bezbłędnie zastępuje zapożyczenia, - omawia funkcje i znaczenie różnych typów zapożyczeń, ocenia ich przydatność, stosuje różne sposoby wz bogacania słownictwa.

II.3. Komunikacja językowa i kultura języka

Treści nauczania wskazane w Podstawie programowej dla II etapu edukacyjnego (klasy 4–8)
i zawarte w podręczniku Zamieńmy słowo dla klasy 7

ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
Uczeń				
KOMUNIKACJA JĘZYKOWA I KULTURA JĘZYKA				
<ul style="list-style-type: none"> - zna pojęcie grzeczności językowej, - rozpoznaje niektóre zwroty grzecznościowe, - zna zasady pisowni zwrotów grzecznościowych, w tym zaimków osobowych w listach, - wie, że istnieje pojęcie normy językowej, - wie, że istnieje norma wzorcowa i norma użytkowa - zna pojęcie błędu językowego, - wie, że istnieją różne rodzaje błędów językowych, - rozpoznaje teksty reklamowe, - wskazuje slogan reklamowy, 	<ul style="list-style-type: none"> - wie, na czym polega grzeczność językowa, - wskazuje zwroty grzecznościowe w liście, omawia zasady pisowni zwrotów grzecznościowych, w tym zaimków osobowych w listach, - wie, co to jest norma językowa, - odróżnia normę wzorcową od normy użytkowej, - wie, czym jest błąd językowy, - wymienia rodzaje błędów językowych, - zna cechy i funkcje tekstów reklamowych, - wie, co to jest slogan reklamowy, 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia pojęcie grzeczności językowej, - podaje przykłady zwrotów grzecznościowych, przestrzega zasad pisowni zwrotów grzecznościowych, w tym zaimków osobowych w listach, - wyjaśnia, czym jest norma językowa, - wyjaśnia różnicę między normą wzorcową a normą użytkową, - wyjaśnia pojęcie błędu językowego, - omawia różne rodzaje błędów językowych, - określa cechy i funkcje tekstów reklamowych, 	<ul style="list-style-type: none"> - spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto: - wyjaśnia różnicę między normą wzorcową a normą użytkową, - podaje przykłady zwrotów grzecznościowe, w tym zaimki osobowe w liście, omawia zasady pisowni zwrotów grzecznościowych, w tym zaimków osobowych w listach, - wyjaśnia, czym jest norma językowa, odróżnia normę wzorcową od normy użytkowej, - wyjaśnia pojęcie błędu językowego, - omawia różne rodzaje błędów językowych, 	<ul style="list-style-type: none"> - spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto: - bezbłędnie stosuje zwroty grzecznościowe, w tym zaimki osobowe w liście, podaje przykłady zwrotów grzecznościowych, przestrzega zasad pisowni zwrotów grzecznościowych, w tym zaimków osobowych w listach, - wyjaśnia różnicę między normą wzorcową a normą użytkową, definiuje pojęcie błędu językowego, - rozpoznaje różne rodzaje błędów językowych, podaje przykłady sloganów reklamowych, - wyjaśnia różnicę między perswazją a manipulacją, wskazuje w tekście środki służące manipulacji.

**Treści nauczania wskazane w Podstawie programowej dla II etapu edukacyjnego (klasy 4–8)
i zawarte w podręczniku Zamieńmy słowo dla klasy 7**

ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca	Uczeń
					KOMUNIKACJA JĘZYKOWA I KULTURA JĘZYKA
<ul style="list-style-type: none"> – wie, że w języku istnieje perswazja oraz manipulacja, dostrzega manipulację językową. 	<ul style="list-style-type: none"> – odróżnia perswazję od manipulacji językowej, rozpoznaje środki służące manipulacji 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czemu służы slogan reklamowy, – wskazuje różnicę między perswazją a manipulacją, – wymienia środki służące manipulacji. 			

III. TWORZENIE WYPowiedzi

Treści nauczania wskazane w Podstawie programowej dla II etapu edukacyjnego (klasy 4–8) izawarte w podręczniku Zamieńmy słowo dla klasy 7

ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
Uczeń				
STRESZCZENIE, ROZPRAWKA, OPowiADANIE TWÓRCZE, PRZEMÓWIENIE, RECENZJA, WYWIAĐ				
<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje streszczenie, – podejmuje próbę streszczenia tekstu, – dostrzega informacje w streszczanym tekście, – wie, czym jest rozprawka, zna pojęcia teza i argument, – wie, że argumenty należą hierarchizować, – wie, że argument powinienn być uzasadniony i zawierać odwołanie do przykładu, – wie, czym jest plan kompozycyjny, – zna cechy przemówienia i cel tej formy wypowiedzi, – zna rodzaje argumentów, – zna zwroty do słuchaczy, – wie, że w przemówieniu wykorzystuje się głos i mowę ciała, 	<ul style="list-style-type: none"> spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto: – streszcza proste teksty, – wydobywa informacje z tekstu, wymienia elementy kompozycyjne rozprawki, – formułuje tezę, – wie, czym jest argument, odróżnia przykład od argumentu, – wie, na czym polega hierarchizacja argumentów, – wie, co to jest wniosek, zna zasady tworzenia planu kompozycyjnego – zna etapy pracy nad przemówieniem, – dobiera argumenty i zwroty do słuchaczy, – wie, jak wykorzystać głos i mowę ciała, 	<ul style="list-style-type: none"> spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto: – pisze dobre streszczenie, porządkuje informacje z tekstu, z tekstu, – dostrzega główną myśl tekstu, wymienia cechy rozprawki, odróżnia tezę od hipotezy, – odróżnia argument od kontrargumentu, – ilustruje argument przykładem, próbuje uporządkować wypwód, – pracuje nad planem kompozycyjnym, – podejmuje próbę wnioskowania, – dobiera argumenty i zwroty do słuchaczy, – wie, jak wykorzystać głos i mowę ciała, 	<ul style="list-style-type: none"> spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto: – logicznie porządkuje informacje z tekstu, wskazuje główną myśl tekstu, stawia ciekawe / oryginalne hipotezy, – formułuje kontrargumenty, hierarchizuje argumenty, zgadza się z cudzym poglądem lub z nim polemizuje, rzeczowo uzasadniając własne zdanie, próbuje uporządkować wynów, – formułuje wnioski, porządkuje wywód argumentacyjny, – sporządza plan kompozycyjny, funkcjonalnie korzysta ze zwrotów do słuchaczy, – pisze rozprawkę z hipotezą oraz przemówienie, w którym odpiera przewidywany kontrargument, 	<ul style="list-style-type: none"> spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto: – samodzielnie analizuje i interpretuje tekst w celu napisania streszczenia, samodzielnie pisze spójną i rozwiniętą rozprawkę z tezą oraz hipotezą, uwzględniając wszystkie wymogi tej formy wypowiedzi, – samodzielnie pisze spójne przemówienie, używając różnych środków retorycznych i różnych rodzajów argumentów, publicznie wygłasza swoje przemówienie, – samodzielnie pisze spójne rozwinięte i ciekawe opowiadanie twórcze,

**Treści nauczania wskazane w Podstawie programowej dla II etapu edukacyjnego (klasy 4–8)
i zawarte w podręczniku Zamieńmy słowo dla klasy 7**

ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
STRESZCZENIE, ROZPRAWKA, OPOWIADANIE TWÓRCZE, PRZEMÓWIENIE, RECENZJA, WYWIAD				
<ul style="list-style-type: none"> – odróżnia opowiadanie twórcze od odtwórczego, – zna typy narracji, – wie, że opowiadanie trzeba odpowiednio skomponować, – zna pojęcia retrospekcji i puentu, i puentu, – wie, że w recenzji używa się określonego słownictwa, – zna wybrane kryteria oceny tekstu kultury, – zna podstawowe zasady przygotowania wywiadu, – wie, że podczas wywiadu zadaje się różne rodzaje pytań, – pod kierunkiem nauczyciela i / lub w grupie pisze rozprawkę z tezą, prostego przemówienie, opowiadanie twórcze oraz recenzję, – prowadząc wywiad, 	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia typy narracji, – wie, na czym polega trójdzielna kompozycja opowiadania, rozprawki, przemówienia, recenzji, – rozumie znaczenie retrospekcji i puentu, – zna cechy i kompozycję recenzji, – zna słownictwo typowe dla recenzji, – wymienia kryteria oceny różnych tekstów kultury, – wymienia zasady przygotowania wywiadu, – rozpoznaje różne rodzaje pytań w wywiadzie, – pisze rozprawkę z tezą, opowiadanie twórcze, przemówienie i recenzję, – zgodnie z zasadami. 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia dobrą argumentów, do słuchaczy, – wskazuje różnice między opowiadaniem twórczym a odtwórczym, – stosuje różne typy narracji w opowiadaniu, – stosuje akapity dla oznaczenia głównych elementów kompozycyjnych tekstu, – stosuje w opowiadaniu retrospekcję i puentę, – wskazuje słownictwo typowe dla recenzji, – ocenia różne teksty kultury, stosując poznane kryteria, określa zasady przygotowania wywiadu, – pisze rozprawkę z tezą, opowiadanie twórcze, przemówienie i recenzję, – zgodnie z zasadami. 	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje w opowiadaniu sześć elementów urozmaicania stylu, – używa słownictwa typowego dla recenzji, – rozumie rolę akapitów jako spójnych całości myślowych w tworzeniu wypowiedzi pisemnych, – omawia zasady przygotowania wywiadu, i ciekawe pytania do wywiadu, – pisze rozwiniętą rozprawkę z tezą i hipotezą, ciekawe rozbudowane przemówienie i opowiadanie twórcze, pełną recenzję, – formułuje różnych rodzaj pytań, – przeprowadza wywiad zgodnie ze wszystkimi wymogami. 	<ul style="list-style-type: none"> – uwzględniając wszystkie wymogi tej formy wypowiedzi, – samodzielnie pisze spójną rozwiniętą recenzję, uwzględniając wszystkie wymogi tej formy wypowiedzi, – stosuje rytm akapitowy (przeplatanie akapitów dłuższych i krótszych), – projektuje i przeprowadza wywiad zgodnie z zasadami, wykorzystując do tego telefon, – na podstawie nagrania tworzy tekst wywiadu, – koryguje własne i cudze błędy związane z tworzeniem form wypowiedzi.